USNESENÍ SOUDU (druhého senátu)

30. června 2009 *

Ve věci T-285/08,

Securvita – Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH, se sídlem v Hamburku (Německo), zastoupená M. van Eendenburgem, C. Uhligem a J. Nabertem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému S. Schäffnerem, jako zmocněncem,

žalovanému,

* Jednací jazyk: němčina.

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 26. května 2008 (věc R 525/2007-4), týkajícímu se přihlášky slovního označení Natur-Aktien-Index k zápisu jako ochranné známky Společenství,

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (druhý senát),

ve složení I. Pelikánová, předsedkyně, K. Jürimäe (zpravodajka) a S. Soldevila Fragoso, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Soudu dne 21. července 2008,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Soudu dne 3. listopadu 2008,

vydává toto

Usnesení

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 19. ledna 2006 podala žalobkyně, společnost Securvita Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH, u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku označení Natur-Aktien--Index k zápisu jako ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů [nahrazeno nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1)].

2 Výrobky a služby, pro které byl zápis požadován, spadají do tříd 16, 36 a 42 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu ochranných známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:

– třída 16: „Tiskoviny“;

– třída 36: „Finanční analýzy, finanční poradenské služby, poradenské služby v oblasti pojištění, vedení burzovních záznamů, clearing, poskytování půjček, burzovní makléřství, jednatelství, finanční informace, finanční podpora, financování, podílové investiční fondy, investování kapitálu, nemocenské pojištění, úvěrové banky, životní pojištění, nákup na splátky, služby penzijních fondů, spoření, správa majetku, zprostředkování pojištění, poskytování informací v oblasti pojištění, pojišťovnictví, správa budov, správa nemovitostí, oceňování nemovitostí, pronájem nemovitostí, realitní makléřství, zprostředkování nemovitostí, finanční zprostředkovatelské služby, inkasování nájemného, pronájem bytů, ubytovací služby“;

– třída 42: „Udělování licencí spadajících do práva průmyslového vlastnictví.“

3 Rozhodnutím ze dne 14. února 2007 zamítl průzkumový referent přihlášku k zápisu na základě čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 2 nařízení č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 2 nařízení č. 207/2009] z důvodu, že pro německy hovořící veřejnost je přihlašované označení jednak popisné, a jednak postrádá rozlišovací způsobilost.

4 Dne 4. dubna 2007 podala žalobkyně na základě článků 57 až 62 nařízení č. 40/94 (nyní články 58 až 64 nařízení č. 207/2009) u OHIM odvolání proti rozhodnutí průzkumového referenta.

5 Rozhodnutím ze dne 26. května 2008 (dále jen „napadené rozhodnutí“) čtvrtý odvolací senát OHIM toto odvolání zamítl. Odvolací senát měl v podstatě za to, že přihlašované označení postrádá rozlišovací způsobilost pro německy mluvící regiony Evropského společenství ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, neboť pro relevantní

veřejnost obsahuje „přímou informaci“, že se jedná o index akciového trhu hlavních ekologicky hospodařících podniků nebo podniků, jejichž činnosti směřují k ekologické udržitelnosti.

Návrhová žádání účastníků řízení

6 Žalobkyně navrhuje, aby Soud změnil napadené rozhodnutí v tom smyslu, aby byl nařízen zápis přihlašované ochranné známky u OHIM jako ochranné známky Společenství.

7 OHIM navrhuje, aby Soud:

– odmítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

8 Podle článku 111 jednacího řádu Soudu, je-li Soud zjevně nepříslušný k projednání určitého návrhu nebo je-li tento návrh zjevně nepřípustný nebo zjevně postrádá jakýkoli právní základ, může Soud, aniž by pokračoval v řízení, rozhodnout usnesením obsahujícím odůvodnění.

9 V projednávaném případě pokládá Soud věc na základě písemností ve spise za dostatečně objasněnou a rozhodne, aniž by pokračoval v řízení.

10 Je třeba konstatovat, že jediné návrhové žádání projednávané žaloby směřuje k tomu, aby Soud změnil napadené rozhodnutí v tom smyslu, že se nařizuje zápis přihlašované ochranné známky u OHIM jako ochranné známky Společenství.

11 Na úvod je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je OHIM v souladu s čl. 63 odst. 6 nařízení č. 40/94 (nyní čl. 65 odst. 6 nařízení č. 207/2009) povinen provést nezbytná opatření, aby vyhověl rozhodnutí soudu Společenství. Soudu tedy nepřísluší ukládat OHIM příkazy. OHIM totiž přísluší vyvodit důsledky z výroku a odůvodnění rozsudku Soudu [rozsudky Soudu ze dne 31. ledna 2001, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld v. OHIM (Giroform), T-331/99, Recueil, s. II-433, bod 33; ze dne 21. dubna 2005, Ampafrance v. OHIM – Johnson & Johnson (monBeBé), T-164/03, Sb. rozh. s. II-1401, bod 24, a ze dne 15. března 2006, Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia v. OHIM – Ferrero (FERRÓ), T-35/04, Sb. rozh. s. II-785, bod 15].

12 Jediné návrhové žádání projednávané žaloby sice směřuje k nařízení zápisu přihlašované ochranné známky, avšak je třeba mít za to, že tvoří návrh na změnu rozhodnutí ve smyslu čl. 63 odst. 3 nařízení č. 40/94 (nyní čl. 65 odst. 3 nařízení č. 207/2009), který, co se týče žalob podaných proti rozhodnutím odvolacího senátu, stanoví, že „Soudní dvůr má pravomoc napadené rozhodnutí zrušit nebo je změnit".

13 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury musí být čl. 63 odst. 3 nařízení č. 40/94 vykládán ve světle čl. 63 odst. 2 téhož nařízení (nyní čl. 65 odst. 2 nařízení č. 207/2009), podle kterého „[ž]alobu lze podat pro nepříslušnost, podstatné porušení procesních ustanovení, porušení Smlouvy, [nařízení č. 40/94] nebo prováděcích předpisů nebo zneužití pravomoci" a v rámci článků 229 ES a 230 ES [rozsudky Soudu ze dne 8. července 1999, Procter & Gamble v. OHIM (BABY DRY), T-163/98, Recueil, s. II-2383, body 50 a 51, a ze dne 31. května 2005, Solo Italia v. OHIM – Nuova Sala (PARMITALIA), T-373/03, Sb. rozh. s. II-1881, bod 25].

14 Pokud jde o pravomoc Soudu změnit napadené rozhodnutí, jejím účelem je, aby Soud přijal rozhodnutí, které byl povinen přijmout odvolací senát v souladu s ustanoveními nařízení č. 40/94 [viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 4. října 2006, Freixenet v. OHIM (Tvar bílé povrchově upravené láhve), T-190/04, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, body 16 a 17].

15 Přípustnost návrhového žádání směřujícího k tomu, aby Soud změnil rozhodnutí odvolacího senátu, musí tedy být posuzována s ohledem na pravomoci, které přiznává odvolacímu senátu nařízení č. 40/94.

16 Je přitom třeba uvést, že odvolací senát na základě čl. 62 odst. 1 nařízení č. 40/94 (nyní čl. 64 odst. 1 nařízení č. 207/2009) po meritorním projednání odvolání podaného proti rozhodnutí jednoho z oddělení uvedených v čl. 57 odst. 1 téhož nařízení (nyní čl. 58 odst. 1 nařízení č. 207/2009), „může rozhodnout místo oddělení, které napadené rozhodnutí vydalo, nebo věc tomuto oddělení vrátit k dalšímu jednání". Z toho vyplývá, že odvolací senát není oprávněn ukládat příkazy oddělení, jehož rozhodnutí přezkoumal.

17 Krom toho i za předpokladu, že by jediné návrhové žádání projednávané žaloby mohlo být vykládáno jako návrh na změnu rozhodnutí směřující k tomu, aby Soud napadené rozhodnutí změnil, a to nikoliv v tom smyslu, že se nařizuje zápis přihlašované ochranné známky, ale v tom smyslu, že přihlašovaná ochranná známka se zapíše, je třeba uvést, že zápis ochranné známky Společenství vyplývá ze zjištění, že podmínky stanovené v článku 45 nařízení č. 40/94 (nyní článek 45 nařízení č. 207/2009) jsou splněny, přičemž je třeba upřesnit, že oddělení OHIM příslušná v oblasti zápisu ochranných známek Společenství nepřijímají v tomto ohledu formální rozhodnutí, které by mohlo být předmětem opravného prostředku.

18 Článek 45 nařízení č. 40/94 totiž stanoví, že „[v]yhovuje-li přihláška požadavkům tohoto nařízení a nebyly-li podány ve lhůtě stanovené v čl. 42 odst. 1 námitky nebo byly-li námitky pravomocným rozhodnutím zamítnuty, zapíše se známka do rejstříku jako ochranná známka Společenství, byl-li ve stanovené lhůtě zaplacen poplatek za zápis". Tentýž článek uvádí, že „[n]ení-li poplatek ve lhůtě zaplacen, považuje se přihláška za vzatou zpět".

19 Přitom na základě článku 126 nařízení č. 40/94 (nyní článek 131 nařízení č. 207/2009) vydává průzkumový referent jménem úřadu veškerá rozhodnutí týkající se přihlášky ochranné známky Společenství, včetně rozhodnutí o otázkách uvedených v článcích 36, 38 a 66 uvedeného nařízení (nyní články 36, 37 a 68 nařízení č. 207/2009) s výjimkou případů, kdy je dána pravomoc námitkového oddělení. Krom toho na základě čl. 127

odst. 1 téhož nařízení (nyní čl. 132 odst. 1 nařízení č. 207/2009) vydává námitkové oddělení veškerá rozhodnutí týkající se námitek proti přihlášce ochranné známky Společenství.

20 Z ustanovení citovaných v bodech 18 a 19 výše tedy vyplývá, že účelem pravomocí přiznaných průzkumovému referentovi a námitkovému oddělení není konstatování, že všechny podmínky zápisu ochranné známky Společenství stanovené v článku 45 nařízení č. 40/94 jsou splněny.

21 Z toho vyplývá, že v rámci odvolání podaných v souladu s čl. 57 odst. 1 nařízení č. 40/94 proti rozhodnutím průzkumového referenta nebo námitkového oddělení se odvolací senát může vyjádřit, s ohledem na pravomoci, které jsou mu přiznány čl. 62 odst. 1 téhož nařízení, pouze k některým podmínkám zápisu ochranné známky uvedeným v bodě 19 výše, a sice buď k souladu přihlášky k zápisu s ustanoveními uvedeného nařízení, nebo k řešení námitek, jejichž předmětem může být přihláška k zápisu.

22 Je tedy nutné konstatovat, že odvolací senát není oprávněn rozhodovat o návrhu směřujícímu k tomu, aby odvolací senát zapsal ochrannou známku Společenství.

23 V souladu s judikaturou citovanou v bodě 14 výše nepřísluší za těchto okolností ani Soudu, aby rozhodoval o návrhu na změnu rozhodnutí směřujícímu k tomu, aby změnil rozhodnutí odvolacího senátu v tomto smyslu.

24 Z předchozích úvah vyplývá, že jediné návrhové žádání projednávané žaloby, a tudíž i žalobu v plném rozsahu je třeba odmítnout jako zjevně nepřípustné.

K nákladům řízení

25 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že OHIM požadoval náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

SOUD (druhý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřípustná.

2) Společnosti Securvita Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

V Lucemburku dne 30. června 2009.

Vedoucí soudní kanceláře — Předsedkyně

E. Coulon — I. Pelikánová